

Araştırma Makalesi / Research Article

Kaynak gösterme / How to cite this article:

Dönmez, Y., & Şahin, A. (2025) Hikâye haritası tekniğinin ilkökul 4. sınıf öğrencilerinin yazma becerisine etkisi. *Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(1), 98-114. <https://doi.org/10.38122/ased.1667687>

Makale Geçmişi / Article History

Alındı (Received): 28/03/2025

Kabul edildi (Accepted): 15/06/2025

Hikâye Haritası Tekniğinin İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Yazma Becerisine Etkisi¹

Yağmur DÖNMEZ², Ayfer ŞAHİN³

Öz: Yazma, gerçekleştirilmesi en güç dil becerilerinden biridir. Bunun nedeni yazma becerisinin hem zihinsel hem de psikomotor süreçleri içeren karmaşık bir yapıya sahip olmasıdır. Özellikle yaratıcı yazma ile eser ortaya konulması daha da zor olmaktadır. Çünkü bu yazma sürecinde sahip olunan ön bilgiler kullanılarak tamamen özgün bir eserin ortaya konulması hedeflenmektedir. Bu zorluğuna rağmen iyi yapılandırılmış yaratıcı yazma eserleri, toplumların birikimlerini gelecek nesillere aktarmada önemli bir rol oynar. Aynı zamanda, toplumların sosyolojik yapılarının gelişimini ve sürdürülebilirliğini destekleyerek kültürel mirasın kuşaklar arasında aktarılmasına aracı olur. Bu çalışmada hikâye haritası tekniğinin dördüncü sınıfa devam eden öğrencilerin yazma becerileri üzerindeki etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma nicel araştırma desenlerinden ön test son test kontrol gruplu model kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini İç Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir ilkökölün 4. sınıf öğrencilerinden 20'si deney 19'u kontrol grubunda olmak üzere toplam 39 öğrenci oluşturmuştur. Deney grubundaki öğrencilere hikâye haritası verilir hikayeler yazdırılmış, kontrol grubundaki öğrencilere ise özel bir uygulama yapılmamış öğretmen planlamasına uygun olarak Türkçe müfredat programı doğrultusunda derslerini işleyip rutin yazma etkinlikleri yaptırılmıştır. Uygulamalar 8 hafta sürmüştür. Veriler "Yaratıcı Yazma Ürünlerini Değerlendirme Ölçeği ile öğrencilerin yazmış oldukları hikâyelerin puanlanması ile elde edilmiştir. Araştırmanın sonucunda hikâye haritası tekniğinin kullanıldığı deney grubu öğrencilerinin yazma puanlarının kontrol grubu öğrencilerinin yazma puanlarından anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca deney grubundaki öğrencilerin yazma düzeylerinin orta seviyeden iyi düzeye yükseldiği saptanmıştır. Bu sonuç, hikâye haritası tekniğinin öğrencilerin yazma becerileri üzerinde etkili olduğu şeklinde değerlendirilmiş ve bu sonuç doğrultusunda öğrencilerin yazma becerilerinin gelişmesi için hikâye haritası tekniğinin okullarda daha fazla kullanılması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yazma, hikâye, hikâye haritası tekniği.

The Effect of The Story Map Technique on The Writing Skills of 4th Grade Primary School Students

Abstract: Writing is considered one of the most difficult language skills to develop because it involves a complex structure that requires both cognitive and psychomotor processes. In particular, creative writing poses an even greater challenge, as it necessitates the use of prior knowledge to produce completely original content. Despite these difficulties, well-organized creative writing works play a key role in preserving and passing down societies' accumulated knowledge to future generations. Additionally, these works play a key role in sustaining and advancing sociological structures, while also aiding in the transfer of cultural heritage. This study explores the effect of the story map technique on the writing skills of fourth-grade students. The research employed a pre-test post-test control group design, a common quantitative research approach. The

¹ Bu çalışma birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında hazırlamış olduğu yüksek lisans tezinden hazırlanmıştır.

² Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, yagmurbesh@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-8790-5106>

³ Prof. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sorumlu Yazar, ayfersahin1@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-9903-1445>

sample included 39 fourth-grade students from a primary school in the Central Anatolia Region, with 20 students in the experimental group and 19 in the control group. While students in the experimental group used a story map to guide their writing, those in the control group followed the standard Turkish curriculum and engaged in routine writing activities without any special intervention. The implementation process lasted for eight weeks. Data were collected using the "Creative Writing Product Evaluation Scale," which was used to assess the students' written stories. The results indicated that the writing scores of the experimental group, which utilized the story map technique, were significantly higher than those of the control group. Additionally, the writing proficiency of students in the experimental group improved from an intermediate level to a good level. These findings suggest that the story map technique has a positive effect on students' writing skills. Based on these results, it is recommended that the story map technique be more widely implemented in schools to enhance students' writing abilities.

Keywords: Writing, story, story map technique.

Giriş

İnsanlar, duygu, düşünce ve hayallerini dil aracılığıyla ifade eder ve paylaşırlar. Akyol ve Şahin (2019), dili insanlığın etkileşim kurmasını sağlayan ve kültürel değerlerini geleceğe taşıyan en değerli araç olarak tanımlarken, Kılıç (2021) dili, bireyin hem kendisini hem de içinde yaşadığı toplumu tanımaya olanak tanıyan ve farkındalığını artıran vazgeçilmez bir unsur olarak görmektedir. Bu tanımlardan yola çıkarak, dilin bireylerin geçmiş deneyimlerini, günümüz yaşantılarını ve geleceğe yönelik aktarımlarını mümkün kılan, aynı zamanda çevresiyle iletişim kurmasını sağlayan temel bir araç olduğu söylenebilir. Ana dili ise bireyin doğup büyüdüğü ortamda ailesinden ilk duyduğu, öğrendiği ve kullandığı dil olup, bir topluluğu millet bilinciyle birleştiren en önemli unsurlardan biridir.

Ana dil öğretimi, bireyin aile ve yakın çevresinden doğal olarak öğrendiği dili, okullarda bilinçli ve sistemli bir şekilde edinmesini sağlayan süreçtir (Demirel, 1999). Türkiye’de ana dili öğretimi genellikle ilkokul Türkçe dersleri aracılığıyla yürütülmektedir. Ana dilini etkin bir şekilde kullanabilen bireyler, yalnızca Türkçe dersinde değil, diğer derslerde de akademik başarılarını artırma fırsatını yakalarlar. Çünkü tüm derslerde öğrenme sürecinin temelinde okuma ve anlama yer almaktadır. Bu nedenle, ana dilin etkili bir biçimde öğretilmesi, diğer derslerdeki başarı için de kritik bir unsur olarak değerlendirilmektedir.

Türkçe Dersi Öğretim Programı’nda (Millî Eğitim Bakanlığı [MEB], 2019, s. 8) Türkçenin öğrenme alanları “dinleme/izleme, konuşma, okuma ve yazma” olarak 4 genel başlık altında toplanmıştır. Dinleme, işitilen seslerin zihinde anlamlandırılması süreci olarak tanımlanabilir. Dil becerileri arasında ilk gelişen dinleme olup, birey duyduğu sesleri taklit ederek konuşma yetisini kazanmaya başlar. Konuşma ise bireyin duygu, düşünce, izlenim ve bilgilerini dil aracılığıyla başkalarına aktarmasını sağlayan temel bir iletişim becerisidir. Çocuklar, ilkokula başlamadan önce dinleme ve konuşma becerilerini doğal bir şekilde edinmiş olur. Ancak okuma ve yazma, sistemli

bir öğrenme süreci gerektirdiğinden genellikle ilkokulun ilk yılında kazandırılır. Bununla birlikte, esas olan bu becerilerin yaşam boyu geliştirilmesi ve pekiştirilmesidir.

Okuma, öğrencinin zihinsel gelişimini destekleyen, bakış açısını genişleten ve olayları farklı perspektiflerden değerlendirmesini sağlayan temel bir beceridir. Okuma sürecinde birey, dinlediği ve okuduğu bilgileri anlamlandırarak zihninde yapılandırır. Tıpkı okuma gibi, yazma da bireyin duyduklarını, düşündüklerini ve hissettiklerini özgürce ifade edebildiği, başkalarıyla paylaşabildiği önemli bir iletişim aracıdır. Yazma, duygu, düşünce ve deneyimlerin yazılı olarak aktarılması sürecidir. Diğer dil becerileriyle doğrudan bağlantılı olan yazma, bireyin zihinsel süreçlerini kullanarak emek harcadığı ve sonunda anlamlı bir ürün ortaya koyduğu karmaşık bir beceridir (Topuzkanamış, 2014). Çevresindeki olayları, yaşantıları anlayabilen, duygu ve düşüncelerini anlatabilen, iletişim becerisine sahip, kendini gerçekleştirmiş kişilerin yetişmesi isteniyorsa yazma becerilerine önem verilmelidir. Türkçe derslerinde öğrencilere akıcı, okunaklı ve uygun hızda yazma, yazım ve noktalama kurallarına dikkat ederek yazma becerileri kazandırılmaya çalışılır. Çünkü bugünün birikimlerinin gelecek nesillere aktarılması yazılı eserler ile daha mümkündür.

Yazma gerçekleştirilmesi en zor dil becerilerinden birisidir. Çünkü kompleks bir yapısı vardır. Hem zihinsel hem psikomotor süreçler içermektedir. Özellikle yaratıcı yazma becerisinin geliştirilmesi çok zordur. Yaratıcı yazma sürecinde yazar ön bilgilerini kullanarak tamamen özgün yeni bir ürün ortaya koymak amacıyla olduğu için daha da zordur. Bu zorluğuna rağmen iyi yapılandırılmış yaratıcı yazma eserlerinin toplumların birikimlerinin gelecek kuşaklara aktarılmasında çok önemli bir katkısı bulunmaktadır. Toplumların sosyolojik yapılarının geliştirilerek devam ettirilmesinde ve kültürel mirasın geçmişten geleceğe taşınmasında yaratıcı yazma eserleri bir köprü görevi görürler.

Yaratıcı yazma, bireyin gözlemlerini, duyduklarını ve bildiklerini zihinsel olarak yapılandırarak özgün bir şekilde yeni bir eser ortaya koymasıştır. Bu beceri, erken yaşlardan itibaren öğrencilere kazandırılması gereken temel yetkinliklerden biridir. Yaratıcı yazma sürecinde öğrenciler, duygu ve düşüncelerini, deneyimlerini ve bilgilerini kurallı cümleler kullanarak, farklı tür ve tekniklerden yararlanarak ve kendi üsluplarını katarak ifade ederler. Bu sayede, özgün fikirler geliştirerek yaratıcılıklarını ortaya koyma fırsatı bulurlar. Ancak yaratıcı yazma, en karmaşık dil becerilerinden biri olarak kabul edilir ve bu nedenle, küçük yaşlardan itibaren okullarda bu becerinin gelişimine yönelik sürekli yazma alışkanlığının desteklenmesi büyük önem taşır. Yazma becerisini geliştirmek için çeşitli tekniklerden yararlanılabilir. Yarım bırakılmış hikâyelerin tamamlanması, beyin fırtınası, kavram haritası, kelime ağı gibi yöntemlerin kullanılması, doğa ve çevre gezilerinde edinilen izlenimlerin yazıya dökülmesi ve hikâye haritası teknikleri bunlardan bazılarıdır. Bu yöntemler sayesinde yazma süreci daha eğlenceli ve ilgi çekici hâle getirilebilir, böylece öğrencilerin yazmaya olan ilgisi artırılabilir (Şahin, 2016).

Bu çalışmada da kullanılan hikâye haritası tekniği kişiler, zaman, mekân ve konu arasındaki ilişkilerin grafiksel olarak verilip ortaya özgün bir eser çıkarılması esasına dayalı bir tekniktir. Sorrell (1990) hikâye haritası tekniğini “Hikâyenin parçalarının birbiriyle ilişkisini okuyucuya öğretmek ve okuyucunun dikkatini hikâyenin temel öğelerine çekmek amacıyla, hikâyenin temel öğelerinin şemalarla verilmesini içerir” şeklinde tanımlamaktadır (akt. Yılmaz, 2008, s. 215). Hikâye haritası, öğrencilerin sürece aktif katılımını sağlamanın yanı sıra, bilginin düzenlenerek belli bir sistematiğe sunulmasını sağlar. Bu çalışmada öğrencilere hikâye haritası verilerek yazılarında kullanacakları unsurların bütüncül olarak görmeleri sağlanarak sürecin kolaylaştırılması hedeflenmiştir.

Alanyazın incelendiğinde yazma becerisi ve yaratıcı yazma ile ilgili çalışmalara rastlanmaktadır (Adler, 2002; Ataman, 2006; Beydemir, 2010; Feuer, 2011; Maltepe, 2006; Maden ve Durukan, 2010; Özdemir, 2010; Pawliczak, 2015; Tonyalı, 2010; Susar Kırmızı ve Kasap, 2017; Saluk, 2017; Şahin ve Ata, 2023; Viana ve Zyngier, 2018). Ancak yapılan bu çalışmaların bir kısmında araştırma grubunun üstün yetenekli öğrenciler olması (Ataman, 2006; Saluk, 2017); örneklem grubunun genellikle ortaokul öğrencilerinden oluşturulması (Maltepe, 2006; Özdemir, 2010; Tonyalı, 2010; Şahin ve Ata, 2023); yazmada oyununun etkisi (Adler, 2002); yabancı dil öğretiminde yaratıcı yazmanın etkisi (Feuer, 2011); hikâye tamamlama, istasyon, karikatür destekli öğretim gibi farklı yaratıcı yazma tekniklerinin kullanılması (Beydemir, 2010; Maden ve Durukan, 2010) gibi konulara yer verildiği gözlenmiştir. Bu çalışmanın doğrudan konusu olan hikâye haritasının ilkökul öğrencilerinin yazma becerileri üzerindeki etkisinin konu edinildiği çalışmaya rastlanmamıştır. Yazma becerisi küçük yaşlardan itibaren geliştirilmesi gereken önemli bir beceri olduğundan, ilkökul öğrencilerinin yazma becerilerinin geliştirilmesinde hikâye haritası tekniğinin etkisinin olup olmadığını ortaya koyan böyle bir çalışmanın literatürdeki bu boşluğu doldurabileceğine inanılmaktadır.

Araştırma, hikâye haritası tekniğinin 4. sınıf öğrencilerinin yazma becerilerine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu genel amaç çerçevesinde aşağıdaki alt problemlerin cevapları aranmıştır.

- Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin yazma becerisi ön test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin yazma becerisi son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- “Hikâye haritası tekniği”nin uygulandığı deney grubu öğrencilerinin yazma becerisi ön test son test puanları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

- Kontrol grubu öğrencilerinin yazma becerisi ön test ve son test puanları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

Yöntem

Araştırmanın modeli

Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden “ön test- son test kontrol gruplu deneysel desen” kullanılmıştır. “Deneme desenleri, sebep sonuç bağıntı ortaya çıkarmak amacıyla, direk olarak araştırmacının kontrolünde, gözlenmek istenilen veri setlerinin meydana getirildiği araştırma desendir” (Karasar, 2002). Bu araştırmada hikâye haritası tekniğinin öğrencilerin yazma becerileri üzerindeki etkisini belirlemek amaçlandığından bu desenin uygun olduğu düşünülmüştür.

Çalışma grubu

Araştırmanın deney ve kontrol grupları İç Anadolu Bölgesi’ndeki bir şehir merkezinde yer alan ilkokulda öğrenim gören 4. sınıf öğrencilerinden oluşturulmuştur. Çalışma grubuna dâhil edilen öğrenciler amaçsal örnekleme (Fraenkel ve Wallen, 2006) ile belirlenmiştir. “Amaçsal örnekleme yönteminde, önemli ve zengin bilgilerin var olduğu düşünülen durumların ayrıntılı çalışmasına belli ölçütleri sağlayan kişiler, olaylar, nesneler ya da durumlar örnekleme dâhil edilmektedirler” (Büyüköztürk vd., 2018). Deney ve kontrol gruplarının oluşturulması sürecinde ilk olarak İl Millî Eğitim Müdürlüğünden Merkez ilçedeki ilkokulların listesi alınmıştır. 4. sınıf şubesi en çok olan okullardan birisi belirlenmiştir. Bu okulda sosyoekonomik durumları, başarı düzeyleri birbirine en çok benzeyen 2 şubesinin örnekleme dâhil edilmesi uygun görülmüştür. Öğrenci velilerden, okul müdürlüğünden ve şubelerin öğretmenlerinden resmî olarak izin alınmıştır. Bu şubelerden hangilerinin deney veya kontrol grubu olacağına ise objektif olması açısından kura çekilerek karar verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcı özellikleri

Cinsiyet	Kız	Erkek	N	%
Deney Grubu	8	12	20	51,2
Kontrol Grubu	6	13	19	48,7
Toplam	14	25	39	100

Çalışmaya uygulamaların yapıldığı günlerde okulda olan ve çalışmaya gönüllülük esası ile 39 öğrenci katılmıştır. Bu öğrencilerden 20’si deney 19’u kontrol grubu öğrencisinden oluşmaktadır.

Veri toplama araçları

Araştırmanın verilerini elde etmek için deney ve kontrol grubundaki öğrenciler tarafından yazılan hikâye edici metinler kullanılmıştır. Bu metinler öğrencilerin yazma becerilerini belirlemek amacıyla deney grubunda hikâye haritası kullanılarak kontrol grubunda ise hikâye haritaları kullanılmadan öğrencilere yazdırılan kısa hikâyelerden elde edilmiştir. Hikâye haritaları araştırmacı

tarafından hazırlanmıştır. Veriler deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin yazdıkları hikâyelerin Kasap (2019) tarafından geliştirilen “Yaratıcı Yazma Ürünlerini Değerlendirme Ölçeği (YARYÜDÖ)” ile puanlanması ile elde edilmiştir. İlkokul 4. sınıf öğrencileri için geliştirilen bu ölçek toplamda 24 madde ve tek boyuttan oluşmaktadır. 1-5 puan aralığına göre derecelendirilmiştir. Maddelere ilişkin faktör analizi öz değerleri .75 ile .90 arasında değişim göstermektedir. Maddelerin tutarlık katsayısının .50 olduğu ve uygulamalar arasındaki korelasyon katsayısının .64 olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ölçeğin toplam Cronbach’s Alpha değeri .72’dir. Bu çalışma için hesaplanan Cronbach’s Alpha değeri ise .96 olarak hesaplanmıştır.

Ölçekten alınan puan aralıklarına göre öğrencilerin yazma düzeyleri ise şu şekildedir:

“24-48 puan aralığı: düşük düzey, 49-72 puan aralığı: orta düzey, 73- 96 puan aralığı: iyi düzey, 97-120 puan aralığı: ileri düzey”.

Verilerin toplanması

Uygulamalara başlanmadan önce deney ve kontrol grubundaki öğrencilerden aşağıdaki örneği sunulan “Karga ile Tilkinin Dostluğu” konulu hikâye haritasında sunulan unsurları kullanarak bir hikâye yazmaları istenmiştir. Öğrencilerin yazdıkları hikâyeler YARYÜDÖ kullanılarak üç puanlayıcı (iki araştırmacı ve bir uzmanı) tarafından birbirlerinden bağımsız olarak puanlanmıştır. Bu puanların aritmetik ortalaması alınmış ve öğrencilerin ön test puanları böylece belirlenmiştir. 8. Haftada “Karga ile Tilkinin Dostluğu” konulu hikâye haritası çalışması tekrar son test olarak uygulanmıştır. Öğrencilerin yazdıkları bu hikâyeler yeniden YARYÜDÖ kullanılarak değerlendirilmiş ve üç puanlayıcının aritmetik ortalaması öğrencilerin son test puanları olarak kaydedilmiştir.

Şekil 1. Hikâye haritası uygulama örneği

HİKÂYE HARİTASI

Konu
Karga ile tilkinin dostluğu

Karakterler
Karga ile tilki

Mekân
Çiftlik

Zaman
Ekim ayı

Sevgili çocuklar, yukarıda verilen hikâye unsurlarını (konu, mekân, zaman ve karakterler) kullanarak kendi hayal dünyanıza göre bir hikâye oluşturunuz. Başlık koymayı unutmayınız. Kolaylıklar diliyorum.

Verilerin analizi

Çalışmanın genel amacına uygun olarak belirlenen alt problemlere yönelik toplanan nicel verilerin analizi özel bir istatistik programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin yazma becerilerini değerlendirmek amacıyla frekans (f), yüzde (%), ortalama ($\bar{X}$) ve standart sapma (SS) değerlerinden faydalanılmıştır. Analiz yönteminin belirlenebilmesi için verilerin normallik dağılımı kontrol edilmiştir.

Tablo 2. Verilerin normalliği ile ilgili bulgular

N	39
Mean	5
Medyan	50
Mod	37
Skewness	,78
Kurtosis	,85
Shapiro Wilk	,07; p>,05

Tablo 2 incelendiğinde ortalama ve medyan değerlerinin birbirlerine eşit olduğu, mod değerinin ise bu değerlere yakın olduğu görülmektedir. Skewness ve kurtosis değerleri ise ,787 ile ,852 arasında değişim göstermektedir. Normal dağılımda mod, medyan ve ortalama değerlerinin birbirine eşittir. Literatürde skewness- kurtosis değerleri için en az (-1,5)- (+1,5) değerleri arasında olması gerektiği vurgulanmıştır (Tabachnick ve Fidell, 2006). Örneklem büyüklüğünün 50'den küçük olması münasebetiyle Shapiro wilk testi yapılmış ve değerlerin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulunmuştur (,073; $p>,05$). Dolayısıyla verilerin normal dağılım gösterdiği görülmektedir. Bu gerekçeler dikkate alınarak parametrik testlerin uygulanması uygun görülmüştür. Verilerin analizinde ikili karşılaştırmada t testi kullanılmış ve .05 düzeyinde anlamlılık aranmıştır.

DeneySEL İŞLEM

Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere uygulamalar başlamadan önceki hafta ön test olarak konusu karga ve tilkinin dostluğu olan bir hikâye haritası sunulmuş ve öğrencilerden verilen bilgileri kullanarak bir hikâye yazmaları istenmiştir. Bu yazma ürünleri araştırmacılar tarafından ayrı ayrı değerlendirilip puanlanmış ortalaması alınarak deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test puanları olarak kaydedilmiştir. Sonraki 6 hafta süresince her hafta araştırmacılar tarafından hazırlanmış farklı bir konudaki hikâye haritası sadece deney grubundaki öğrencilere verilip öğrencilerden hikâye haritalarında verilen bilgileri sentezleyen bir hikâye yazmaları istenmiştir. Kontrol grubundaki öğrencilere ise hikâye haritaları verilmeden sadece konu verilip kendi öğretmenlerince rutin yazmalar gerçekleştirilmiştir. Her hafta yazılan bu hikâyeler araştırmacılar tarafından değerlendirilmiştir. Uygulamaların tamamlanmasından sonra 8. haftada son test olarak ön test için de kullanılan karga ile tilkinin dostluğu konusundaki hikâye haritası hem deney hem kontrol grubundaki öğrencilere aynı zamanlarda eşit sürelerde uygulanmıştır. Öğrencilerin bu eserleri de YARYÜDÖ aracılığıyla araştırmacılar tarafından ayrı ayrı değerlendirilip ortalaması alınarak öğrencilerin son test puanları olarak kaydedilmiştir.

Etik Beyan

Bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında belirtilen kurallara uyulmuş, “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden kaçınılmıştır. Yazarlar arasında çıkar çatışmasının yoktur, tüm yazarlar çalışmaya katkı sağlamıştır.

Çalışmanın gerçekleştirilmesi sürecinde etik kurallara uyulmuştur. Araştırma ile ilgili olarak araştırmacılardan birinin çalıştığı üniversitenin etik kurulundan ve araştırmanın yapılacağı kurumdan onay alınmıştır. Aşağıda etik kurul iznine dair resmî bilgilere yer verilmiştir.

Kurul adı: Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Etik Kurulu

Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi “*Hikâye haritası tekniğinin uygulandığı deney grubu öğrencileri ile kontrol grubu öğrencilerinin yazma becerileri ön test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?*” şeklinde oluşturulmuş idi. Bu alt probleme dair bulgulara Tablo 3’te yer verilmektedir.

Tablo 3. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ön test t testi analizi sonuçları

Ölçüm	Gruplar	N	$\bar{X}$	S	t	p
Ön Test Puanları	Deney	20	51,25	16,14	,15	,87
	Kontrol	19	50,52	12,02		

Tablo 3 incelendiğinde deney grubu öğrencilerin yazma becerisi puan ortalamalarının ($\bar{X}$ =51,25) kontrol grubu öğrencilerin ortalamalarından ($\bar{X}$ =50,52) bir miktar daha yüksek olduğu ancak bu iki puanın ortalamalarının arasında anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Diğer yandan her iki grubun da orta düzeyde bir yazma düzeyine sahip oldukları görülmektedir.

Araştırmanın ikinci alt problemi “*Hikâye haritası tekniğinin uygulandığı deney grubu ile kontrol grubu öğrencilerinin yazma becerisi son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?*” şeklindedir. Bu alt problemle ilgili bulgular Tablo 4’te sunulmaktadır.

Tablo 4. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin son test t testi analizi sonuçları

Ölçüm	Gruplar	N	$\bar{X}$	S	t	p
Son Test Puanları	Deney	20	87,45	9,97	10,5	,00
	Kontrol	19	51,36	11,38		

Tablo 4’te yer alan bağımsız gruplar t testi sonuçları incelendiğinde deney grubu ile kontrol grubu öğrencilerinin yazma becerileri ölçeğinden aldıkları puanlar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Anlamlı fark deney grubu öğrencileri lehinedir. Ayrıca deney grubunun puan ortalamasına bakıldığında öğrencilerin yazma becerilerinin iyi düzeye geldiği ($\bar{X}$ =87,45), kontrol grubunun puan ortalamasının ise halâ orta düzeyde ($\bar{X}$ =51,36) olduğu belirlenmiştir.

Araştırmanın üçüncü alt problemi “*Hikâye haritası tekniğinin uygulandığı deney grubu öğrencilerinin yazma becerileri ön test son test puanları arasında anlamlı farklılık var mıdır?*” sorusudur. Bu alt probleme ait bulgulara tablo 5’te yer verilmiştir.

Tablo 5. Deney grubu öğrencileri son test t testi analizi sonuçları

Ölçüm	N	$\bar{X}$	S	t	p
Ön test	20	51,25	16,14	10,85	,00
Son test	20	87,45	9,97		

Çalışmada deney grubundaki öğrencilerin son test ve ön test puanları arasındaki farkın anlamlılığına bakmak amacıyla yapılan t testi sonuçları incelendiğinde deney grubu öğrencilerinin son test

puanları ile ön test puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($t(20)=10,856$, $p<0,05$). Bu sonuca göre deney grubuna uygulanan hikâye haritası tekniğinin öğrencilerin yazma becerileri üzerine anlamlı etkisinin olduğu söylenebilir.

Araştırmanın dördüncü alt problemi “*Kontrol grubu öğrencilerinin yazma becerisi ön test son test puanları arasında anlamlı farklılık var mıdır?*” sorusudur. Bu alt probleme ait bulgular tablo 6’da sunulmaktadır.

Tablo 6. Kontrol grubu öğrencileri son test t testi analizi sonuçları

Ölçüm	N	$\bar{X}$	S	t	p
Ön test	19	50,52	12,02	,20	,83
Son test	19	51,36	11,01		

Çalışmaya katılan kontrol grubu öğrencilerinin yazma ön test puanları $\bar{X}=50,52$ olmasına karşın son test puanları $\bar{X}=51,36$ ’dır. Kontrol grubunun puanları son testte yükselmiş olsa da bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($t(19)=208$, $p>0,05$).

Sonuç ve Tartışma

Hikâye haritası tekniğinin 4. sınıfa devam eden öğrencilerin yazma becerilerindeki gelişimi belirlemek için yapılan araştırmanın sonuçları incelendiğinde deney grubunun yazma ön test puanları ile kontrol grubu öğrencilerinin ön test puanları arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Diğer yandan her iki grubun yazma becerilerinin de orta düzeyde olduğu görülmüştür. Literatür incelendiğinde de öğrencilerin yazma becerilerinin genel olarak orta düzeyde olduğu sonucunu ortaya koyan çalışmalar bulunmaktadır (Demir, 2013; Kasap, 2019; Sulak ve Erdoğan, 2019; Şahin ve Ata, 2023). Bu çalışmalardan Kasap da (2019) ilkökul 4. sınıf öğrencileri ile gerçekleştirdiği çalışmada yazma etkinliklerinin uygulanması öncesinde öğrencilerin yazma becerilerinin orta düzeyde olduğunu belirlemiştir.

Araştırmada 6 hafta süresince hikâye haritası tekniği uygulanarak yazma yaptırılan deney grubu öğrencileri ile normal müfredatın gereği olarak yazma çalışmalarına yer verilen kontrol grubu öğrencilerinin son test yazma puanlarına bakıldığında deney grubu lehine anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla hikâye haritasının öğrencilerin yazma becerilerini olumlu yönde etkilediği söylenebilir. Alanyazına bakıldığında da benzer çalışmalara rastlanmıştır (Beydemir, 2010; Erdoğan ve Çelikipazu, 2020; Kolaç, 2009; Majid, Tan ve Soh, 2003; Özdemir ve Çevik, 2018; Susar Kırmızı, 2008). Duru ve İşeri’nin (2015) çalışmada bu çalışmayla benzer bir şekilde yazma etkinliklerinin uygulandığı deney grubunun son test puanının kontrol grubunun son test puanına göre anlamlı olarak farklılaştığı belirlenmiştir. Şahin ve Ata (2023) tarafından, hikâye haritası tekniğinin 7. sınıf öğrencilerinin yazma becerilerine etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilen çalışmada, bu tekniği kullanan deney grubundaki öğrencilerin yazma puanlarında

anamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Yine Tonyalı (2010) ve Ak (2011) tarafından yapılan çalışmalarda da yazma etkinlikleri yaptırılan öğrencilerin yazma becerilerinin geliştiği bulunmuştur. Çalışmada hikâye haritası tekniğinin yazma becerisine katkı sağladığı bulunmuştur. Bu nedenle öğretmenlerin derslerinde ğrencilerinin yazma becerilerinin geliştirilmesi için bu tekniğe yer vermeleri önerilmektedir.

Kaynakça

- Ak, E. (2011). *Yaratıcı yazma tekniklerinin ilköğretim 5.sınıf öğrencilerinin Türkçe dersindeki yazılı anlatım becerileri üzerindeki etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Akyol, H. & Şahin, A. (2019). Dil bilgisi ve imla öğretimi. Akyol, H. ve Şahin, A. (Edt.). *Türkçe öğretimi içinde* (ss. 213-240). Pegem Akademi.
- Albertson, L., Billingsley, M. & Felix, R. F. (2001). Using strategy instruction and self-regulation to improve gifted students' creative writing. *Journal of Secondary Gifted Education*, 12(2), 90-111.
- Ataman, M. (2006). Yaratıcı drama sürecinde yaratıcı yazma, *Çağdaş Drama Dergisi*, 1(1)75-87.
- Beydemir, A. (2010). *İlköğretim 5. sınıf Türkçe dersinde yaratıcı yazma yaklaşımının yazmaya yönelik tutumlara, yaratıcı yazma ve yazma erişimine etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Pamukkale Üniversitesi, Denizli.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2018). *Eğitimde bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Demir, T. (2013). İlköğretim öğrencilerinin yaratıcı yazma becerileri ile yazma özyeterlik algısı ilişkisi üzerine bir çalışma. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(1), 84-114.
- Demirel, Ö. (1999). *İlköğretim okullarında Türkçe öğretimi*. İstanbul: MEB Yayınları.
- Duru, A. & İşeri, K. (2015). Altıncı sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma becerilerini geliştirmeye yönelik stratejilerin etkililiğinin değerlendirilmesi. *Başkent University Journal of Education*, 2(1), 40-51.
- Ekinci Çelikpazu, E. & Erdoğan, R. (2020). İlkokul 4. sınıf Türkçe dersinde yansıtıcı düşünme destekli yaratıcı yazma çalışmalarının öğrencilerin yaratıcı yazma becerilerine etkisinin incelenmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 8(4), 1436-1467. <https://doi.org/10.16916/aded.756404>
- Fraenkel, J. R. & Wallen, N. E. (2006). *How to design and evaluate research in education* (6th ed.). New York, NY: McGraw-Hill.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kasap, D. (2019). *Yaratıcı okuma-yazma çalışmalarının yaratıcı okuma, okuduğunu anlama, yazma ve yaratıcı yazma erişimine etkisi*. Yayınlanmamış doktora tezi, Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.

- Kılıç, S. (2021). İlkokul birinci sınıfa devam eden 60-66-72 aylık öğrencilerin dil becerilerinin incelenmesi. *Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi*, 8(2), 544-576.
- Kolaç, E. (2009). İlköğretim Türkçe ders kitaplarında yer alan metinlerin tür açısından değerlendirilmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6(1) 594-626.
- Maden, S. & Durukan, E. (2010). İstasyon tekniğinin yaratıcı yazma becerisi kazandırmaya ve derse karşı tutuma etkisi. *Türklük Bilimi Araştırmaları Dergisi*, 28, 299-12.
- Maltepe, S. (2006). *Yaratıcı yazma yaklaşımı açısından Türkçe derslerindeki yazma süreçlerinin ve ürünlerinin değerlendirilmesi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Majid, D. A., Tan, A. G. & Soh, K. C. (2003). Enhancing children's creativity: an exploratory study on using the internet and SCAMPER as creative writing tools. *The Korean Journal of Thinking & Problem Solving*, 13(2), 67-81.
- MEB. (2019). *İlköğretim Türkçe dersi (1-8. sınıflar) öğretim programı*. <https://mufredat.meb.gov.tr>.
- Özdemir, Ö. (2010). *Üstün yetenekli öğrencilerde yaratıcı yazma çalışmalarının düzeyleri ilköğretim 6, 7, 8. sınıf örneği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Özdemir, S. & Çevik, A. (2018). Yaratıcı yazma çalışmalarının yazmaya yönelik tutuma ve yaratıcı yazma başarısına etkisi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(2), 141-153. <https://doi.org/10.17679/inuefd.336990>
- Saluk, N. (2017). *Üstün yeteneklilerde yaratıcı yazma becerilerinin geliştirilmesi üzerine bir araştırma*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırıkkale.
- Sulak, S. E. & Erdoğan, M. (2019). Yaratıcı drama yönteminin ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma becerilerine etkisi. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 7(16), 1118-1139. <https://doi.org/10.33692/avrasyad.543649>
- Susar Kırmızı, F. (2008). Türkçe Öğretiminde yaratıcı drama yönteminin tutum ve okuduğunu anlama stratejileri üzerindeki etkisi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23, 95-109.
- Susar Kırmızı, F. & Kasap, D. (2017). The effect of creative reading and creative writing activities on creative writing achievement. *The Journal of Limitless Education and Research*, 2(1), 48-62. <https://doi.org/10.29250/sead.286446>

- Şahin, A. (2016). Yaratıcı yazma. Susar Kırmızı, F. (Edt.) *İlk ve ortaokullarda Türkçe Öğretimi* içinde (s.273-298). Anı Yayıncılık.
- Şahin, A. & Ata, M. (2023). Hikâye haritası tekniğinin 7. sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma becerilerine etkisi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 11(4), 1056-1069. <https://doi.org/10.16916/aded.1348176>
- Tabachnick, B.G. & Fidell, L.S. (2006). *Using multivariate statistics*, (5th ed.) Boston: Allyn and Bacon.
- Tonyalı, E. (2010). *Yaratıcı yazma uygulamalarının ilköğretim altıncı sınıf öğrencilerinin yazma becerilerine etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Topuzkanamış, E. (2014). Yazma stratejileri öğretiminin Türkçe öğretmenliği birinci sınıf öğrencilerinin yazma başarısına etkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (Teke) Dergisi*, 3(2), 274-290.
- Yılmaz, M. (2008). Hikâye haritası yönteminin okuduğunu anlamaya etkisi. *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 213-225.

Extended Abstract

Creative writing refers to the process through which individuals produce original works by mentally structuring their observations, experiences, and prior knowledge. This skill is considered one of the fundamental competencies that should be fostered in students from an early age. During the creative writing process, students express their emotions, thoughts, experiences, and knowledge using grammatically correct sentences, drawing upon various genres and techniques, and incorporating their own unique styles. In doing so, they are given the opportunity to generate original ideas and demonstrate their creativity. However, creative writing is regarded as one of the most complex language skills, which underscores the importance of developing and encouraging regular writing habits from a young age within educational settings.

Various techniques can be employed to enhance writing skills. Methods such as completing unfinished stories, brainstorming, concept mapping, word webs, writing impressions gained during nature and environmental excursions, and story mapping are among the strategies that can make the writing process more engaging and enjoyable, thereby increasing students' interest in writing.

This study was conducted to investigate the effect of the story map technique on the writing skills of fourth-grade students. Within this general aim, the study sought to answer the following sub-questions:

Is there a significant difference between the pre-test writing scores of students in the experimental and control groups?

Is there a significant difference between the post-test writing scores of students in the experimental and control groups?

Is there a significant difference between the pre- and post-test writing scores of the experimental group students who received instruction using the story map technique?

Is there a significant difference between the pre- and post-test writing scores of the control group students?

The research employed a quantitative approach using a pre-test–post-test control group experimental design. Given the study's objective to determine the impact of the story map technique on students' writing skills, this design was deemed appropriate. The experimental and control groups consisted of fourth-grade students enrolled in a primary school located in a city center in the Central Anatolia Region of Türkiye. A total of 39 students participated in the study, with 20 in the experimental group and 19 in the control group.

Data were collected by evaluating the stories written by the students in both groups using the Creative Writing Product Evaluation Scale (CW-PES). This scale, developed for fourth-grade students, comprises 24 items under a single dimension and uses a 5-point Likert-type scale. The total Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale is .72, while it was calculated as .96 for this specific study. According to the scoring intervals:

24–48 points indicate a low level,

49–72 points indicate a moderate level,

73–96 points indicate a good level, and

97–120 points indicate an advanced level of writing skill.

Before the implementation phase, students in both the experimental and control groups were asked to write a story using the elements provided in a story map titled *The Friendship Between the Crow and the Fox*. These initial writing products were independently scored by three raters (two researchers and one expert) using CW-PES. The arithmetic mean of the scores was calculated to determine the students' pre-test scores.

In the 8th week, the same story map was used as the post-test activity. Students' new stories were once again evaluated independently by the three raters, and the arithmetic mean of these scores was recorded as the post-test score for each student. Descriptive statistics such as frequency (f), percentage (%), mean ($\bar{X}$), and standard deviation (SD) were used to evaluate students' writing performance. A normality test was conducted, and since the data were found to be normally distributed, parametric tests were applied.

During the six-week implementation period, a different story map—prepared by the researchers—was provided each week only to the experimental group students. They were asked to synthesize the information in the map and write a story based on it. Control group students, on the other hand, were given only the topic and continued their routine writing practices under the guidance of their classroom teacher, without the use of story maps. Each week, students' writing products were evaluated by the researchers. At the end of the 8-week period, the same story map used in the pre-test was administered again to both groups under equal conditions and for the same duration.

The analysis showed no significant difference between the pre-test writing scores of the experimental and control group students. Additionally, both groups were found to be at a moderate level in terms of writing proficiency. However, when comparing the post-test scores, a significant difference in favor of the experimental group was observed. This suggests that the story map technique had a positive effect on students' writing skills.

The findings of this study indicate that the story map technique contributes positively to the development of writing skills. Therefore, it is recommended that teachers incorporate this technique into their instruction to support and enhance students' creative writing abilities.